

Jestem cząstką biegu czasu
który w pełni wciąż niepełny
zanurza w prochu i bolączkach

Jest jak poetycka przenośnia
Od siebie do nie wiem dokąd
tak dużo pozwala donieść

Nie dając rzeczom doczesnym
prawa ciężenia na stałe
niszczy ich wrogą nadwagę

Trudno zgubić gdzieś wrażenie
że linie krzywego losu
spełzną- gdzieś tam w skończoność

Jestem tylko trochę otwartym
oknem wielowymiarowym
z tendencją do zamykania

Najlepiej byłoby odpłynąć
rozbujaną niemą łodzią
w sieci czasochłonnej osoby

stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Per fumum, dodano 13.11.2023 06:07

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.